

ende gennem Nægtelser paa Finansloven. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds sluttede sig til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds i Betragtelsen over dette saakaldte negative Resultat. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg kunde ikke tænke mig noget mere positivt Resultat af vore Forhandlinger end det, som søger at befæste den her i Landet hidtil paa Bapiret, men i Fremtiden forhaabentlig i Birteligheden bestaaende Forsatning. Dette er det positive Resultat, som vi bør stræbe først og fremmest at naa. Man kan være tilfreds eller ikke tilfreds med den bestaaende Forsatning, man kan arbejde paa at søge den forandret i den ene eller den anden Retning; men saa længe den bestaar, skal den fordres overholdt, og den første Betingelse for fredelige Samfundsforhold og en sund Samfundsudvikling er Respekt for Retten i Landet.

I øvrigt har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard). Han har, som jeg tænkte mig, haan vilde, talt om Esbjerg, Siden November Maaned har det ærede Medlem, jeg kunde næsten sige, Dag ud og Dag ind, talt om Esbjerg, Newcastle, Grimsby, Parkeston, og jeg er ikke i Tvivl om, at han vil være i Stand til at tale derom ogsaa fra Marts til næste November og atter fra næste November til næste Marts. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed følge haan paa hans Vej. Hvis jeg maatte gøre en lille Henstilling til det ærede Medlem, skulde det være, om haan ikke vilde det her skitsmæssigt nu for en Stund at holde op at tale derom. Jeg er bange for, at ellers vil Resultatet blive, at disse esbjergfste Interesser, som haan er saa ivrig Fortaler for, ville ende med at blive uhjælpelig kompromitterede. Sjældent har jeg set en Sag, der har været rejst med saa megen Bram, falde ned til et saa ringe Resultat, sjældent har jeg set en Sag blive ledet med saa fremtrædende Malkonduite som denne. Det ærede Medlem begyndte i Efteraaret med at forlange Statsdrift, alt skulde sættes ind paa at faste „det forenede Dampstibsfelskab“ ud af Esbjerg—Parkeston Routen og at faa indrettet Statsdrift som det ene saalgørende. Det eneste, som det ærede Medlem ved sine Bestræbelser har naaet, er, at foreløbig for næste Aar sidder „det forenede Dampstibsfelskab“ fast i denne Route, og hvis det ærede Medlem fortsætter endnu et Aarstid, er jeg vis paa, at „det forenede Dampstibsfelskab“ vil sidde saa fast, at det aldrig kommer løs igen. Men disse Dampstibsinteresser ere uden al

Betydning for det, vi her skulle tale om; det drejer sig om Finanslovens endelige Vedtagelse og om de Forhandlinger, som have været førte i Fællesudvalget. Det ærede Medlem opnaar en let Sejr ved at tillægge mig en Paastand; som det selvfølgelig aldrig kunde falde noget Menneske ind at fremsætte. Han mener at turde udtale, at jeg skulde have sagt, at det eneste forsætningsmæssige er det negative Resultat, og at Forsætningen ikke overholdes; medmindre Udgangen af Forhandlingerne mellem Tingene bliver den, at man fra begge Sider frakalder sine Drister om at gennemføre noget. Noget saagræsseligt Naas kunde det dog aldrig falde nogen ind at sige, og det undrer mig, at det ærede Medlem kan anse det for stemmende med sin Værdighed at lægge et andet Medlem noget saadant Passtær i Munden. Hvad jeg har sagt er dette, at naar de to Partier ikke kunne blive enige om noget positivt, om noget nyt, saa maa man fra begge Sider opgive at søge at tvinge hinanden. Dg efter som det ærede Medlem er kommet ind paa nærmere at omtale, hvad der er foregaaet i Fællesudvalget, saa skal jeg her sige, at det er just et Forsøg af denne Art, som er blevet gjort i Fællesudvalget fra en vis Side, nemlig den Side, i som det ærede Medlem ved denne Lejlighed har været Fører for. Over for de stærke Angreb, som siden 1894 have været rettede mod det ærede Medlems Gruppe, har jeg altid staaet meget reserveret. Jeg har fundet, at disse Angreb ofte stod ud over Maalet, og at der ikke var Anledning til at tro det besøjet at tillægge det ærede Medlem og hans Gruppe de Motiver og Hensigter, som man hyppig tillagde dem. Men da nu det ærede Medlem absolut vil have disse Ting frem, saa nøjages jeg til at sige, at i Dag er der set noget nyt. Det er i Fællesudvalget set det, at den Gruppe, som det ærede Medlem var Anfører for, opstillede og fastholdt et Forslag, vel vidende, at det kunde ikke blive ført igennem her i Folketinget, opstillede og fastholdt et Forslag, som vilde have medført Finanslovens Sprengning og dermed Brud paa Forsætningen, fastholdt dette for at tvinge Folketinget til at give Afstald paa sin forsætningsmæssige Ret. Det er det, som er set. Forslaget blev fastholdt saa vidt, at endog Derspørere vare valgte, man havde skelt sig i Flertal og Mindretal, og Indstillingerne vare allerede trykte. Saa endelig efter nærmere Overvejelse frakaldt Højre den opstillede Forderung, det viste sig, at Højre til sidst dog ikke vilde gaa med til dette ny Forslag paa et Grundlovsbrud. Og da man